

Byla C-288/22

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį**Gavimo data:**

2022 m. balandžio 29 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Tribunal d'arrondissement (Liuksemburgas)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2022 m. balandžio 26 d.

Pareiškėjas:

TP

Atsakovė:

Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA

1. Ginčo dalykas ir faktinės aplinkybės:

- 1 Advokatas TP yra kelių pagal Liuksemburgo teisę įsteigtų ribotos atsakomybės bendrovių, t. y. Liuksemburge įsteigto banko, į Frankfurto vertybinių popierių biržos sąrašus įtrauktos logistikos grupės kontroliuojančiosios bendrovės ir į Paryžiaus vertybinių popierių biržos sąrašus įtrauktų dviejų farmacijos grupės kontroliuojančiųjų bendrovių valdybos narys. Kaip šių valdybų narys jis dalyvauja priimant sprendimus, susijusius su atitinkamos grupės apskaita, rizikos politika ir strategija, taip pat rengiant akcininkų susirinkimams teikiamus pasiūlymus. Kasdienį pirmųjų dviejų bendrovių valdymą vykdo valdymo komitetas, kurį sudaro valdantieji direktoriai arba nuolatiniai direktoriai. Kitos dvi bendrovės nevykdo veiklos, kuriai reikalingas valdymo komitetas.
- 2 2020 m. liepos 28 d. *Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA* (Registrų, žemės ir PVM administracija, toliau – PVM administratorius) *ex officio* apmokestino 2019 m. TP gautas tantjemas. 2020 m. gruodžio 23 d. sprendimu *ex officio* apmokestinimas buvo patvirtintas, motyvuojant tuo, kad bendrovės valdytojas ekonominę veiklą vykdo savarankiškai, taigi jis nėra atleistas nuo PVM.

- 3 TP ginčija jo valdytojo tantjemų apmokestinimą PVM. 2021 m. sausio 26 d. kreipėsi į teismą ir prašo panaikinti sprendimą dėl *ex officio* apmokestinimo.

2. Nagrinėjamos nuostatos:

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos

- 4 III antraštinėje dalyje „Apmokestinamieji asmenys“ nustatyta:

„9 straipsnis

1. „Apmokestinamasis asmuo“ – asmuo, kuris savarankiškai bet kurioje vietoje vykdo ekonominę veiklą, neatsižvelgiant į tos veiklos tikslą ar rezultatą.

„Ekonominė veikla“ – gamintojų, prekybininkų ar paslaugas teikiančių asmenų veikla, įskaitant kasybą bei žemės ūkio veiklą ir laisvųjų profesijų veiklą. Visų pirma ekonomine veikla laikomas materialiojo ar nematerialiojo turto naudojimas siekiant gauti nuolatinių pajamų.

<...>

10 straipsnis

Tenkinant 9 straipsnio 1 dalyje nurodytą sąlygą, kad ekonominė veikla turi būti vykdoma „savarankiškai“, PVM neapmokestinami samdomi ir kiti asmenys, jei jie yra sudarę darbo sutartį su darbdaviu ar yra susieti kitais teisiniais ryšiais, kuriais sukuriama darbdavio ir dirbančiojo santykiai, susijusiais su darbo sąlygomis, atlyginimu ir darbdavio atsakomybe.“

3. Šalių argumentai:

TP

- 5 TP nurodo, kad valdybos nario veikla vykdoma ne savarankiškai, o kaip juridiniam asmeniui atstovaujančio kolektyvinio organo nario.
- 6 Siekiant įvertinti savarankišką pobūdį „reikia patikrinti, ar atitinkamas asmuo vykdo veiklą savo vardu, sąskaita ir atsakomybe ir ar jis pats prisiima su savo veikla susijusią ekonominę riziką“ (2019 m. birželio 13 d. Sprendimas *IO (PVM – Stebėtojų tarybos nario veikla)*, C- 420/18, EU:C:2019:490, 39 punktas).
- 7 Vis dėlto valdybos narių veiklos ekonominė rizika tektų bendrovei, o atsakomybę trečiųjų šalių atžvilgiu prisiima bendrovė. PVM administratoriaus paaiškinimai dėl galimos valdytojų atsakomybės yra klaidingi. TP nuomone, Bendrovių įstatymo 441-8 straipsnyje įtvirtintas principas yra kad „valdytojai neprisiima

jokių asmeninių įsipareigojimų, susijusių su bendrovės įsipareigojimais“. Valdytojo asmeninė atsakomybė galėtų kilti tik tuo atveju, kai administratorius akivaizdžiai peržengia leistino elgesio ribas, taigi neteisėtas veiksmas gali būti atskirtas nuo valdytojo funkcijų. Remiantis Prancūzijos *Cour de cassation* (Kasacinis teismas) praktika, taip yra, jeigu vadovas „tyčia padarytų ypač rimtą klaidą, nesuderinamą su įprastu bendrovės funkcijų vykdymu“.

- 8 Be to, sprendimų priėmimo galios nereikia painioti su atstovavimo galia. Atstovavimo bendrovei klausimas neturi reikšmės tam, ar kolektyvinio valdymo organo narys individualiai teikia PVM apmokestinamas valdymo paslaugas.
- 9 Kiek tai susiję su bendrovės priimtų sprendimų įgyvendinimu, TP primena, kad dažniausiai tą darys bendrovės darbuotojai, o ne atskiri valdytojai. Jeigu valdytojai vykdo individualias užduotis, kurios nepatenka į kolegialaus organo veiklos sritį, ir jeigu už šią konkrečią veiklą jiems mokamas atlyginimas, jie veikia ne kaip kolegialaus organo nariai. Taigi, jeigu valdantysis direktorius yra atsakingas už valdybos sprendimų įgyvendinimą, mokestiniu požiūriu atlyginimas, susijęs su kasdieniu valdymu, prilyginamas darbo užmokesčiui, ir šiuo klausimu Teisingumo Teismas labai aiškiai išdėstė savo poziciją 2007 m. spalio 18 d. Sprendime *van der Steen*, C- 355/06, EU:C:2007:615.
- 10 TP mano, kad vienintelis klausimas, kurį reikia išnagrinėti, yra, ar kolektyviniame organe valdytojo teikiama bendrovės valdymo pagalba galėtų būti laikoma savarankiškai teikiama paslauga. Jos nuomone, remiantis Teisingumo Teismo atlikta analize, darytina išvada, kad „paslauga“ teikia kolektyvinis organas, o ne atskiri jo nariai. Valdyba kolektyviai aptaria galimus variantus ir priima sprendimus, o atskiro nario nuomonė gali visiškai skirtis nuo kolektyvinio organo nuomonės.
- 11 TP pabrėžia, kad valdyba, kaip kolektyvinis valdymo organas, yra teisėta bendrovė atstovė, taigi kolektyviai teikiama valdymo paslauga laikoma pačios bendrovės teikiama paslauga.
- 12 Galiausiai TP siūlo Teisingumo Teismui pateikti klausimą, kurio formuluotė iš esmės sutampa su pirmuoju klausimu, kurį pateiks teismas.

PVM administratorius

- 13 PVM administratorius tvirtina, kad TP vykdoma valdytojo veikla yra ekonominio pobūdžio dėl to, kad ji yra nuolatinė ir už vykdomą veiklą gaunamas atlygis.
- 14 Nuolatinis pobūdis įtvirtintas Bendrovių įstatyme, kuriame pažymėta, kad valdytojai skiriami ne ilgesnei kaip 6 metų kadencijai su galimybe ją pratęsti.
- 15 Už TP paslaugas taip pat mokamas atlyginimas, nes jis gauna tantjemas, dėl kurių valdybos pasiūlymu balsuoja visuotinis akcininkų susirinkimas. Taigi TP paslaugos bendrovėms, kurių valdytojas jis yra, teikiamos siekiant gauti pajamų.

- 16 Tam, kad sandoris būtų apmokestinamas PVM, reikia tiesioginio ryšio tarp TP gaunamo atlygio, t. y. tantjemų, ir jo paslaugų bendrovėms, kurių valdytoju jis yra.
- 17 PVM administratorius mano, kad šiuo atveju toks ryšys yra. TP yra labai patyręs advokatas, sukaupęs didelę ir ilgalaikę patirtį, kuri leidžia jį paskyrusioms bendrovėms gauti itin aukštos kokybės paslaugas jam vykdant valdytojo funkcijas. Tam, kad gautų puikaus specialisto žinių, bendrovės turėtų pasiūlyti atlygį TP, siejamą tiek su jo teikiamos paslaugos kokybe, tiek ir su jos apimtimi. Taigi atlyginimą TP gauna už savo kaip valdytojo vykdomas funkcijas.
- 18 PVM administratorius priduria, kad tantjemų forma mokamas atlyginimas yra naudingas tuo, kad valdytojai, jeigu jie nėra akcininkai, yra suinteresuoti sklandžiu bendrovės veiklos vykdymu, ir jie skatinami skirti kuo didesnę dėmesį, kad bendrovės pasiektų gerų rezultatų.
- 19 Jis atmeta mintį, kad atlyginimo skyrimas priklauso tiek nuo savarankiško visuotinio susirinkimo sprendimo, tiek nuo paskirstytino pelno buvimo, taigi tarp tantjemų ir valdytojo paslaugų nėra tiesioginio ryšio. Pirma, pagal Liuksemburgo teisę tantjemų skyrimas nepriklauso nuo paskirstytino pelno buvimo. Pagal įstatymą nereikalaujama, kad tantjemoms būtų išskaičiuojamos iš bendrovės uždirbto pelno. Antra, visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimas skirti tam tikrą sumą tantjemų forma yra glaudžiai susijęs su pasibaigusiais finansiniais metais valdytojų suteiktų paslaugų svarba.
- 20 PVM administratorius primena, kad vadovo pakeitimo atveju visuotinis susirinkimas dažnai nusprendžia tantjemas skirti *pro rata* principu pagal kiekvieno jų išdirbtą laiką.
- 21 Taigi šiuo atveju tikrai yra teisinis ryšys tarp TP suteiktos paslaugos ir tantjemų forma gauto atlygio.
- 22 Kiek tai susiję su savarankiškumo kriterijumi, PVM administratorius nurodo, kad PVM direktyvos 10 straipsnyje nurodyta, jog savarankiškumo kriterijumi siekiama neapmokestinti samdomų ir kitų asmenų, kurie yra sudarę darbo sutartį su darbdaviu ar yra susieti kitais teisiniais ryšiais, kuriais sukuriama darbdavio ir dirbančiojo santykiai.
- 23 PVM administratorius iškart pažymi, kad 2019 m. birželio 13 d. Sprendime *IO (PVM – Stebėtojų tarybos nario veikla)*, C- 420/18, EU:C:2019:490, kuriuo remiasi TP, taikomas tik Nyderlandų teisės reglamentuojamo fondo stebėtojų tarybos nario veiklai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nurodytame kontekste ir šioje byloje yra netaikomas.
- 24 Apskritai, Teisingumo Teismo nuomone, pavaldumo ryšys reiškia, kad bendrovė sprendžia dėl darbo sąlygų ir atlyginimo nustatymo, kad trečiųjų šalių atžvilgiu nėra asmeninės atsakomybės dėl veiklos pasekmių, taigi nėra paslaugos teikėjo

vykdant veiklą prisiimamos ekonominės rizikos. Taigi reikia išnagrinėti, ar šios sąlygos šiuo atveju yra įvykdytos.

- 25 Kiek tai susiję su valdytojo darbo sąlygomis, PVM administratorius tvirtina, kad savarankiškos ekonominės veiklos požymis yra tai, kad ūkio subjektai, paisydami įstatyme nustatytų ribų, savarankiškai pasirūpina savo veiklai vykdyti būtinais žmogiškaisiais ir materialiais ištekliais ir jais naudojami. Taip yra valdytojo atveju pagal Liuksemburgo teisę. Be to, valdytoją galima atšaukti *ad nutum*, kas reiškia skirtingas darbo sąlygas nei nuo darbdavio priklausomų asmenų, kuriems paprastai taikoma apsauga nuo atleidimo iš darbo.
- 26 Valdytojo atlyginimas bent iš dalies priklauso nuo tinkamai vykdomo verslo, taigi nuo bendrovės ekonominės rizikos, kurios darbuotojas niekada nepriima.
- 27 Kiek tai susiję su vadovo atsakomybe trečiųjų šalių atžvilgiu ir su jo prisiimama rizika, susijusia su jo veikla, PVM administratorius pažymi, kad vadovai prisiima civilinę atsakomybę dėl savo veiklos valdant bendrovę. Ši atsakomybė galioja tiek bendrovės, tiek trečiųjų šalių atžvilgiu. Kita vertus, pavaldus asmuo paprastai yra atleidžiamas nuo atsakomybės už savo darbo metu padarytas klaidas, o valdytojų atveju taip nėra – jų atsakomybės gali reikalauti trečiosios šalys.
- 28 Ekonominė rizika, kurią faktiškai prisiima vadovai vykdydami veiklą tikrai nėra vien hipotetinė. Liuksemburge vis dažniau keliamas klausimas dėl vadovų asmeninės atsakomybės už jų vadovaujamos bendrovės mokesčio, ypač PVM, nepriemokas. Beje, pagal Komercinio kodekso 495 straipsnį leidžiama bendrovės bankrotą taikyti *de jure* ir *de facto* vadovams už rimtus nusižengimus.
- 29 Vadinasi, pavaldumo santykių, kurie yra būdingi darbuotojo priklausomybei nuo darbdavio, nėra įgaliojimo sutarties, kurioje nustatyta valdytojų santykių su bendrove tvarka, struktūroje. TP argumentas, kad organo statusas lemia įgaliotinio statusą, yra nereikšmingas dėl PVM savarankiškumo principo. Valdymo organo atsakomybės teorijos tikslas – pašalinti tam tikras įgaliojimų teisinio režimo spragas. Valdytojo galia atstovauti bendrovei neturi jokios reikšmės valdytojo statusui jo atstovaujamos bendrovės atžvilgiu.
- 30 Galiausiai, PVM administratorius grįžta prie 2019 m. birželio 13 d. Sprendimo *IO (PVM – Stebėtojų tarybos nario veikla)*, C- 420/18, EU:C:2019:490, 42 punkto, kuriame Teisingumo Teismas visų pirma pažymėjo, kad „fondo stebėtojų tarybos nario, kaip ieškovo pagrindinėje byloje, padėčiai, skirtingai nei verslininko, būdinga tai, kad nėra jokios ekonominės rizikos, kylančios iš vykdomos veiklos. Kaip nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, toks narys gauna fiksuotą atlyginimą, kuris nepriklauso nuo jo dalyvavimo susirinkimuose arba faktiškai išdirbtų darbo valandų. Taigi, kitaip nei verslininkas, jis nedaro jokios reikšmingos įtakos jo pajamoms ir išlaidoms <...>. Akivaizdu, kad toks stebėtojų tarybos nario nerūpestingumas einant savo pareigas neturėtų jokio tiesioginio poveikio jo atlyginimui, nes, remiantis atitinkamo fondo įstatais, toks

nerūpestingumas gali lemti to nario pašalinimą tik po to, kai įvykdoma konkreti procedūra“.

- 31 Šiuo atveju tokių elementų nėra todėl, kad valdytojo atlyginimas bent iš dalies priklauso nuo tinkamai vykdomo verslo, taigi nuo įmonės ekonominės rizikos, ir kad, be to, pagal Liuksemburgo teisę valdytojo atsakomybės tvarka skiriasi nuo šiame sprendime nagrinėtos stebėtojų tarybos nario atsakomybės.

4. Teismo vertinimas:

- 32 Teismas pirmiausia pabrėžia, kad jis neturi visos informacijos, kuria remiantis būtų galima nustatyti ginčijamų įgaliojimų vykdymo sąlygas, ir visų pirma visuotinių susirinkimų sprendimų, kuriais TP buvo skirtas atlyginimas. Atsižvelgdamas į tai, kad neturi bendrovių, kurių valdytojas yra TP, įstatų, jis taikys bendrąsias bendrovių teisės normas.
- 33 Šalys iš esmės ginčijasi dėl sąvokų „savarankiškai“ vykdoma „ekonominė veikla“, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 9 straipsnio 1 dalį.

Ekonominė veikla

- 34 Paprastai veikla kvalifikuojama kaip ekonominė veikla, jeigu ji yra nuolatinė ir vykdoma už atlygį, kurį gauna ją atlikęs subjektas (2009 m. spalio 29 d. Sprendimo *Komisija / Suomija*, C-246/08, EU:C:2009:671, 37 punktas). „Iš to, atsižvelgiant į [jurisprudenciją], matyti, kad paslauga teikiama „už atlygį“ Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 punkto prasme, tik jei tarp paslaugos teikėjo ir gavėjo egzistuoja teisinis ryšys, kuris įgyvendinamas abipusiai, o paslaugos gavėjo gautas atlygis yra realus atlygis už gavėjui suteiktą paslaugą <...>. Todėl pagal Teisingumo Teismo [jurisprudenciją] paslaugų teikimas už atlygį Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 punkto prasme reiškia, kad egzistuoja tiesioginis ryšys tarp suteiktos paslaugos ir gauto atlygio <...>“ (2009 m. spalio 29 d. Sprendimo *Komisija / Suomija*, C-246/08, EU:C:2009:671, 44 ir 45 punktai).
- 35 Taigi reikia išnagrinėti, ar pagal Liuksemburgo teisę įsteigtos ribotos atsakomybės bendrovės valdybos nario gaunamos tantjemos yra „realus atlygis už gavėjui suteiktą paslaugą“, ir ar egzistuoja „tiesioginis ryšys tarp suteiktos paslaugos ir gauto atlygio“.
- 36 TP mano, kad „paslauga“ teikia ne kiekvienas valdybos narys atskirai, o kolektyvinis organas. Pagal Liuksemburgo teisę įsteigtos ribotos atsakomybės akcinės bendrovės valdybos nario atlyginimas yra ne paslaugų teikėjo ir jo kliento sutartas atlyginimas, o visuotinio akcininkų susirinkimo nustatytas atlygis.
- 37 Dėl 17 punkte nurodytų motyvų PVM administratorius mano, kad TP atlyginimą galima paaiškinti jo vykdytomis funkcijomis vykdant valdytojo pareigas. Jis priduria, kad visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimas skirti tam tikrą tantjemų sumą yra glaudžiai susijęs su pasibaigusiais finansiniais metais suteiktų

paslaugų svarba. Jis konstatuoja, kad egzistuoja tiesioginis ryšys tarp TP suteiktos paslaugos ir gauto atlyginimo – tantjemų.

- 38 Atsižvelgdamas į tai, kad neturi informacijos apie bendroves ir jų sumokėtus atlyginimus, teismas mano, kad TP tantjemų buvo išskaičiuotos iš pagal Liuksemburgo teisę įsteigtų ribotos atsakomybės bendrovių, kurių valdytojas jis yra, pelno ir kad šios tantjemų jam buvo skirtos visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimu.
- 39 Abi ginčo šalys prašo teismo, kad jis pateiktų Teisingumo Teismui klausimą, ar fizinio asmens, pagal Liuksemburgo teisę įsteigtos ribotos atsakomybės bendrovės valdybos nario, gautos tantjemų turi būti laikomos atlygiu, gautu už šiai bendrovei suteiktas paslaugas. Teismo žiniomis Teisingumo Teismas dar nėra nagrinėjęs šio klausimo.
- 40 Teismas pateiks toliau nurodytą pirmąjį prejudicinį klausimą.

Savarankiškumas

- 41 Pagal PVM direktyvos 10 straipsnį neapmokestinami samdomi ir kiti asmenys, su darbdaviu susieti teisiniu ryšiu, kuriuo sukuriama darbdavio ir dirbančiojo santykiai, susiję su darbo sąlygomis, atlyginimu ir darbdavio atsakomybe.
- 42 Kiek tai susiję su darbo sąlygomis Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad „darbdavio ir darbuotojo santykiai neegzistuoja, kai [suinteresuotieji asmenys], paisydami įstatyme nustatytų ribų, savarankiškai pasirūpina savo veiklai vykdyti būtinais žmogiškaisiais ir materialiaisiais ištekliais ir jais naudojasi“ (1991 m. liepos 25 d. Sprendimo *Ayuntamiento de Sevilla*, C-202/90, EU:C:1991:332, 11 punktas).
- 43 Pagal Liuksemburgo teisę įsteigtų ribotos atsakomybės bendrovių valdybos nariams netaikomi jokie įpareigojimai dėl darbo laiko ir darbo vietos, jie gali laisvai organizuoti ir vykdyti savo darbą. Taigi darbdavio ir darbuotojo santykių darbo sąlygų požiūriu nėra jokių kitų pagrindų, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 10 straipsnį. „Vadinasi, atsižvelgiant į šios direktyvos 9 straipsnį, turėtų būti nagrinėjamas klausimas, ar veikla, kaip antai aptariama pagrindinėje byloje, turi būti laikoma vykdoma savarankiškai“ (2019 m. birželio 13 d. Sprendimo *IO (PVM – Stebėtojų tarybos nario veikla)*, C- 420/18, EU:C:2019:490, 37 punktas).
- 44 Siekiant nustatyti, ar asmuo vykdo ekonominę veiklą savarankiškai, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 9 straipsnį, reikia patikrinti, ar vykdydamas šią veiklą jis yra pavaldumo ryšiu susijęs su jį į jo vykdomas funkcijas paskyrusiu asmeniu (2015 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Gmina Wrocław*, C- 276/14, EU:C:2015:635, 33 punktas).
- 45 Taigi šiuo atveju reikia išnagrinėti, ar egzistuoja pavaldumo ryšys tarp valdytojo ir jį į jo funkcijas paskyrusia ribotos atsakomybės bendrove. „Siekiant nustatyti, ar

yra šis pavaldumo ryšys, reikia patikrinti, ar atitinkamas asmuo vykdo veiklą savo vardu, sąskaita ir atsakomybe ir ar jis pats prisiima su savo veikla susijusią ekonominę riziką. Siekdamas nustatyti nagrinėjamos veiklos savarankiškumą, Teisingumo Teismas atsižvelgė į tai, kad nėra jokio hierarchinio pavaldumo ryšio, ir į tai, kad atitinkamas asmuo veikia savo sąskaita ir savo atsakomybe, jis laisvai organizuoja savo darbo atlikimo būdą ir pats gauna išmokas, kurios sudaro jo pajamas“ (2019 m. birželio 13 d. Sprendimo *IO (PVM – Stebėtojų tarybos nario veikla)*, C- 420/18, EU:C:2019:490, 39 punktas).

- 46 Šiuo atveju TP mano, kad Teisingumo Teismo minima ekonominė rizika iš tikrųjų yra ekonominė rizika, kurią tiesiogiai prisiima juridinis asmuo dėl valdybos sprendimų. Vertinant išsamiau, valdybos narių veiklos ekonominę riziką, kaip ir atsakomybę trečiųjų šalių atžvilgiu, prisiima bendrovė. TP priduria, kad byloje C-420/18 Teisingumo Teismas neatsižvelgė į tai, kad valdyba, vertinama kaip kolektyvinis valdymo organas, yra teisėta bendrovės atstovė, taigi kolektyviai teikiama valdymo paslauga laikoma teikiama pačios bendrovės. Iš tikrųjų šioje C-420/18 byloje buvo kalbama apie kolektyvinį stebėtojų organą, o ne apie valdymo ar administravimo kolektyvinį organą.
- 47 PVM administratorius mano, kad užuot tikrinus, ar PVM srityje valdymo organo atsakomybės organo teorija yra taikoma, būtų tikslingiau išnagrinėti, ar vadovas atitinka Teisingumo Teismo nustatytas nepriklausomumo sąlygas.
- 48 Abi ginčo šalys prašo, kad teismas paklaustų Teisingumo Teismo, ar pagal Liuksemburgo teisę įsteigtos ribotos atsakomybės bendrovės valdytojas savo veiklą vykdo savarankiškai.
- 49 Teismo žiniomis Teisingumo Teismas dar nėra nagrinėjęs šio klausimo. Iš tikrųjų, kaip pagrįstai pažymi TP, nors valdymo organo nario situacija yra panaši į stebėjimo organo nario situaciją, ji nuo jos ir skiriasi daugeliu aspektų. Taigi šioje byloje 2019 m. birželio 13 d. Sprendimas *IO (PVM – Stebėtojų tarybos nario veikla)*, C- 420/18, EU:C:2019:490, nėra savaime taikytinas.
- 50 Taigi teismas pateiks toliau nurodytą antrąjį klausimą.
- 51 Toliau teismas nurodo valdytojų (sutartinės) atsakomybės bendrovei ir (deliktinės atsakomybės) trečiosioms šalims sąlygas pagal Liuksemburgo teisę.
- 52 Bendrovės atžvilgiu valdytojo atsakomybė gali kilti, jeigu jis padaro „teisėtumo“ pažeidimą (įstatymo arba įstatų pažeidimas). Šiuo atveju jo atsakomybė kyla solidariai su kitais valdytojais. Valdytojo atsakomybė bendrovei taip pat gali kilti, jei jis padaro valdymo klaidą. Šiuo atveju reikia išnagrinėti, ar įprastai apdairus ir rūpestingas asmuo tokiomis pačiomis sąlygomis būtų priėmęs tokį patį sprendimą kaip valdytojas. Tokiu atveju kils tik jo atsakomybė, nebent valdytojai būtų padarę bendrą klaidą – tokiu atveju kyla solidari jų atsakomybė.
- 53 Trečiųjų šalių atžvilgiu taip pat reikia atskirti „teisėtumo“ pažeidimus ir valdymo klaidas.

- 54 Trečiųjų šalių atžvilgiu valdytojo atsakomybė dėl „teisėtumo“ pažeidimų kildinama iš minėto Bendrovių įstatymo 441-9 straipsnio 2 pastraipos.
- 55 Dėl valdymo klaidų kylančios valdytojų atsakomybės trečiųjų šalių atžvilgiu klausimu taikoma TP nurodyta valdymo organo atsakomybės organo teorija. Jeigu vadovas tikrai yra asmuo, teisiniu požiūriu iš tiesų atskirtas nuo juridinio asmens, kuriam jis atstovauja, juridinio asmens vardu atliekami veiksmai yra juridinio asmens, o ne jo paties veiksmai. Atsižvelgiant į tai, kad veiksmas, taigi ir klaida, priskiriama bendrovei, trečiųjų šalių atžvilgiu organas neturėtų būti atsakingas.
- 56 Vis dėlto jeigu valdytojas padaro nuo jo funkcijų atskiriamą klaidą, tik jis yra atsakingas dėl padarytos žalos. Tam, kad klaida būtų atskiriama nuo funkcijų, ji iš esmės turi būti itin didelė ir tyčinė.

5. Prejudiciniai klausimai:

- 57 Teismas prašo Teisingumo Teismo priimti sprendimą dėl šių klausimų:

„Ar fizinis asmuo, kuris yra pagal Liuksemburgo teisę įsteigtos ribotos atsakomybės bendrovės valdybos narys, vykdo „ekonominę“ veiklą, kaip tai suprantama pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 9 straipsnį, ir visų pirma, ar šio asmens gaunamos tantjemos turi būti laikomos atlygiu, gaunamu už šiai bendrovei teikiamas paslaugas?“

ir

„Ar fizinis asmuo, kuris yra pagal Liuksemburgo teisę įsteigtos ribotos atsakomybės bendrovės valdybos narys, savo veiklą vykdo „savarankiškai“, kaip tai suprantama pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 9 ir 10 straipsnius?“